

ДИКТАНТ

Герої не вмирають

Саме цими словами Україна проводжала в останню путь своїх синів та дочок. Тих, хто загинув за свою країну, за свій народ. Знову від нас пішли найкращі. Ті, для кого справедливість, гідність, свобода, Україна були не просто словами, а сенсом їх життя.

Історія України мала багато трагічних періодів, коли свобода та сам факт існування українського народу опинялися під загрозою. Але завжди в такі періоди найкращі сини й дочки України ставали на захист своєї землі, своєї держави, своїх співвітчизників. Так було з давніх-давен.

Нині знову прийшов цей час – час вибору між свободою та рабством, світлим майбутнім та темним минулим, справедливістю та тиранією.

На Майдані пліч-о-пліч стояли українці і євреї, росіяни та вірмени, грузини й білоруси. Їх об'єднала українська земля та бажання жити у вільній країні.

Спочатку вони вимагали право вибору, а потім їм довелось виборювати право жити. І хоч кулі снайперів – це вагомий аргумент, але ні кулі, ні гранати, ні нелюдська жорстокість не змогли перемогти цих людей. Вони гинули, та не здавались... Так на Майдані з'явилась ще одна сотня – Небесна. Кожен із них заплатив за свої переконання найвищу ціну – життя.

Пам'ятаймо: герої не вмирають!